

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica a 31 după Rusali.

Sf. Evanghelie dela Luca. C. 18. v. 35—43.

În vremea aceea fost a când s'a apropiat Isus de Ierichon, un orb ședea lângă cale cerșind: Și auzînd norodul trecând, a întreat, ce este aceasta. Și i-au zis lui, că Ișus Nazarineanul trece. Și a strigat zicând: „Isuse, Fiul lui David, miluește-mă.” Iar cei ce mergeau înainte certau pre el, să tacă: iar el cu mult mai vârtos striga: „Fiul lui David, miluește-mă”. Și stînd Isus a poruncit să-l aducă pre el la sine: iar apropiindu-se el de dînsul, l-a întreat zicând: „Ce voești să-ți fac”? Iar el a zis; „Doamne să văz”. Și Isus i-a zis lui: „Vezi: credința ta te-a mîntuit”. Și îndată a văzut, și a mers după el, slăvind pre Dumnezeu, și tot norodul văzând, a dat laudă lui Dumnezeu.

Isus intrînd în Pera în ținutul Iudea, a venit la Ierichon, de unde avea să meargă la Ierusalim. Abia mai avea doua-trei săptămâni din viața lui omenească, acesta era drumul lui cel din urmă la Ierusalim.

Drumurile erau pline de pelegri, cari mergeau de sărbătorile paștilor la Ierusalim, de alungul drumurilor se puneau cerșitori, orbi, șchiopi, cerșind milă dela trecători.

Isus era împresurat de aceea mulțime, care mai ales de la învierea

lui Lazar în continuu mergea după el și care cu ocazia întrării lui triumfale în Ierusalim era să-l însoțească.

Față de aceasta mulțime însuflețită, era ceata mică a învățeceilor întimidați, cari deja știau că Mîntuitorul merge în Ierusalim unde se va da în mâinile păcătoșilor.

În acest convoi s'a apropiat Isus de Ierichon, unde în fața mulțimei a vindecat orbul și tot norodul — văzând aceasta minune — a dat laudă lui Dumnezeu.

Că Isus a ascultat cererea orbului, motivul prim a fost, că orbul s'a rogat de Isus în timpul potrivit. Orbul auzind că Isus trece înaintea lui, a simțit că a sosit timpul potrivit, fără șovăire se folosește de acest moment strigă cătră Isus, este ascultat și se vindeca în mod miraculos, dacă ar fi șovăit, nici când nu s-ar fi vindecat.

Câte daruri dumnezeestii nu am pierdut noi pentru întărirea și șovăirea noastră?

Motivul al doilea a fost că orbul sa rogat — din inimă. că a simțit ne-cazul lui.

Pentru ce este rugăciunea noastră fără căldură? Pentru că nu cunoaștem starea grozavă a sufletului nostru.

Motivul al treilea era, că rugăciunea orbului a fost o rugăciune constantă și îndrezeată, el nu a încetat a se ruga și a striga și dacă îi sa părut că Isus nu ascultă de el și când l-a certat să tacă și mai vârtos a strigat. Oare rugăciunile noastre nu pentru aceea rămân neascultate pentru că noi încetăm cu rugăciune dacă ni se pare că nu suntem ascultați!? Dacă Dumnezeu nu răspunde îndată la rugăciunea noastră, aceasta face numai pentru binele nostru, ca se ne învețe, că tot binele numai dela El să-l așteptăm.

Isus și prin aceea a arătat bună-tatea inimei sale dumnezeiești că lângă vindecarea trupului, a vindecat și sufletul orbului dându-i darul credinței. Fiind orbul vindecat a fost invrednicit să urmeze pe Isus dând laudă lui Dumnezeu.

Să împreunăm cu lauda acestui orb fericit și laudele noastre, noi în ordinea grației am primit mai multe și mai mari binefaceri dela Dumnezeu ca orbul din Ierichon. Noi putem arăta prin aceea recunoștința noastră, dacă vom urma viața și virtuțile lui Hristos, dacă îl vom iubi pre El și dacă vom face tot, ce este în puterile noastre. ca și alții să-l iubească pe El.

1925.

An sfânt iubilare.

(Urmare.)

Astfel prin sacramentul mărturisirei și prin primirea sfintei cuminecături scăpăm de păcate și ne întărim în cele bune — se întărește în noi harul lui Dumnezeu, carele precum slăbește prin faptele noastre rele —

păcatele noastre usoare — așa se și întărește prin fapte bune.

Mântuitorul nostru Isus Hristos dorind cu desăvârșire mântuirea noastră prin Sfânta sa Biserică — pentru ca în deosebi pentru acest scop măreț a și întemeiat-o, vine în ajutorul nostru și nu se îndestulește ca să ne mărturisim și cuminecam numai odată în an, ci ne dă cele mai diferite ocazii ca să obținem îndulgița — îngăduința iertarea pedepselor vremelnice pentru păcatele noastre.

Aceasta iertare se mijlocește chiar de cătră autoritatea bisericească legitimă.

Pe lângă sacramentul mărturisirei și sf. cuminecături, sunt ocaziunile cele mai obișnuite pentru a primi îndulgița — îngăduința — iertarea pedepselor vremelnice peleginajele, procesiunile, cari se fac la locuri sfinte. Atari locuri sunt Palestina, mormintele SS. Petru și Pavel la Roma. Mai sunt locuri cu deosebire Mănăstiri, unde se zice că a petrecut câte un sfânt ori este vre o icoană făcătoare de minuni. Atari locuri sunt în apropierea noastră: Poci, Bicsad, Radna, Nicula iar la noi în Maramureș Mănăstirea dela Moiseiu.

Sfânta Maica Biserică însă nu se îndestulește nici cu atâta, ci se folosește încă și de alte prilejuri, ca să îndemne pe supușii săi la îndreptarea vieții — dacă apucasera pe căi greșite — ca să câștige și să întărească în sufletul lor harul lui Dumnezeu.

Un astfel de mijloc este și anul declarat Sfânt sau jubilar cum este declarat și

anul 1925 sfânt și jubilar.

Însămănătatea anului sfânt sau jubilar.

Însuși cuvântul jubileu înseamnă bucurie. Anul jubilar este așadar un

timp de bucurie un timp favorabil, când putem să căpătăm haruri înbelșugate — în abundență — din partea lui Dumnezeu.

Prima oară s'a vestit un astfel de an Sfânt jubilar în anul 1291 prin Papa Bonifaciu VIII. care jubileu s'a serbat la început tot în al sutălea an. Incepând dela Papă Clemente al VI-lea s'a serbat ca an jubilar fie care al 50-lea an, dela Papa Urban al VI-lea tot al 33-lea, în fine începând dela Papă Paul al II-lea (1464—1471) tot al 25-lea an, astfel că începând cu anul 1474 tot în 25 ani s'a vestit an jubilar, cu excepțiunea anului 1800 când pentru războaiele franceze nu s'a vestit. —

Actualul Cap văzut al Bisericii. Locuitorul lui Isus Hristos, Sfinția Sa Părintele Papa Piu al XI-lea invită, deci pe anul 1925 cât mai mulți creștini la Roma, pentru ca ei să aibă parte de toate binefacerile unui asemenea jubileu.

Întâiul favor acordat de Părintele nostru Papa Piu al XI-lea este căștigarea unei indulgențe depline.

(Va urma)

Barem o zi într'un an!

E de obște cunoscută marea putere a tiparului. Este acesta un mijloc pentru răspândirea gândirilor în mulțimea fără hotare a popoarelor.

Oamenii sunt sătoși de cunoștințe, sufletele doritoare de hrană, așteaptă cu dreptul să li se imbie nutremântul, de care să se întărească, să se îndrepte spre bine și să se primenească. Tiparul (presa) ar fi merit să servească acest scop.

Durere în viața de toate zilele, în mare parte observăm chiar contrarul. Prin presă adese se răspândesc foi, broșure, cărțicele, cari în loc se dea nutrimânt sănătos sufletului, prin conținutul lor păcătos dau învățământ turburător de inimă, te mișcă la fapte împotriva bunei rândueli, îți zguduie pacea și liniștea și te zdruncină sufletește. Nu arare ori se imbie parte în cinste, parte pe un preț neînsemnat și atari cărți, cari au de scop nu numai slăbirea credinței în popor, ba chiar îndeamnă la necredință. O muncă deavolească este aceasta, care vrea să pescuiască în tulbure, să învrăjbească oamenii, să-i departeze de către Dumnezeu, ca prin călcarea poruncilor Lui și ale sfintei noastre Biserici să ne perdem fericirea pămîntească și cerească, iar ei, ucenicii satanai să râdă cu hohot pe ruinele sufletelelor noastre.

— Noi din capul lucrului dorim din toate puterile noastre, să luptăm împotriva acestei prese ruinatoare de suflete. Ne-am pus în slujba poporului nostru, pentru a-l lumina și întări în credința Bisericii întemeiată de Mântuitorul Isus și date îngrigea și ocărmuirea lui Petru capul apostolilor și urmașilor lui legiuiri.

— Munca noastră deja și până acum a aflat resunet în sufletul cetitorilor noștri. Știrile ce le primim de prin sate — ne mângăie, iar aprepierile binevoitoare ale revistelor noastre catolice ne încurajează.

Aflăm de lipsă a însemna, că tipărirea cărților bune încă este împreunată cu cheltuieli. Și când noi vrem să punem la îndemâna țaranului nostru foșoara „Dumineca” cu un preț atât de micuț nu înseamnă, că cheltuielile de tipar încă sunt reduse.

În țările culte din apus, este un obicei nobil și foarte frumos pentru sprijinirea presei bune. Și anume: în anumite restimpuri ale anului, cu deosebire în zile de Dumineci, din când în când se fac sărbări, șezătoare, colecte de bună voie ș. a. cu scopul de a părtini presa bună. Ne îndreptăm și noi cu toată încrederea, către poporul nostru din Maramureș, ca pentru a sprijini munca noastră și a ne sta în ajutor întru acoperirea cheltuielilor de tipar a revistei noastre „Dumineca” cel puțin într-una Duminecă a anului să dăruiască cât de puțin în scopul de a îndemna tipărirea „Duminecei”.

Înțelepciunea țăranului nostru în frunte cu păstorul sufletesc, nădăjduim deplin, vor găsi ziua și modul potrivit pentru înfăptuirea muii prețuitului sprijin a „presei bune” din Maramureș.

Noi din parte-ne vom râvni cu toată dragostea, ca să-i tindem mult dorita-i hrană sufletească și doară nici că îndrăznim a cere prea mult: „*barem una zi într-un an!*”

Anunțăm veneratul Cler din vicariat, că la **Librăria Asociațiunii** p. cultura poporului român din Maramureș (Sighetul-Marmației, Piața Unirii No. 25.) se află de vânzare:

Catehizmul mic, prețul 8 Lei.

Istoria biblică „ 9 ”

Extrase din Matricula botezaților, morților și cununaților, câte un exemplar 80 bani.

Sf. Andreiu s'a născut în Betsaida, cetate în Galilea și era frate dulce cu Sf. Ap. Petru. Și dânsul a așteptat mântuirea lui Izrail și a mers la Sf. Ioan Botezătorul și l'a ascuitat cu mare dor. Într-o zi stătea lângă Iordan Ioan Botezătorul și doi învățăcei ai lui când venind acolo Isus a zis Sf. Ioan învățăceilor: „Iată mielul lui Dumnezeu”. Auzîndui pe ei Isus, întorcându-se spre ei ia întrebare: „Ce căutați?” iar ei au zis lui: „Rabbi — ce se zice tălcuindu-se: învățătorule — unde locuiești?” Isus le-a răspuns: „Veniți și vedeți!” Ei au venit și au văzut și au rămas la el în ziua aceea. Unul din cei doi ucenici era Andreiu, fratele lui Simon Petru. Astfel a făcut Sf. Andreiu cunoștință cu Isus Hristos, dar ca frate iubitor a dorit să-l cunoască pe Isus și Petru fratele seu, drept aceea i-a zis: „Am aflat pe Mesșia, ce se tălcuește Hristos” și sa grăbit cu dânsul la Isus, iar Isus cautând la Petru a zis: „Tu ești Simon fiul lui Iona, tu te vei chema Chifa, ce se tălcuește Petru”.

Calendar săptămânal.

30 Noembrie — 6 Decembrie 1924.

30. **Dumineca.** Sf. Ap. Andreiu. (XIV. d. Înălț. Sf. Cruci. 31. d. Rusalii. Ap. D. 26. — Ev. inv. IV. — Vers 1.)

1. Luni. Sf. Anania și Sf. M. Filaret.

2. Marți. Sf. Pr. Avacum.

3. Mercuri. Sf. Pr. Sofonie.

4. Joi. Sf. M. M. Vârvara și Cuv. Păr. Ioan Damaschinul.

5. Vineri. Cuv. Păr. Sava cel sfințit. †. la 5. Dec. 532.

6. **Sâmbătă.** (†) Ierarch Nicolae. (Ale sârb.)